

ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΠΟΥ ΠΗΡΑΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΖΑΠΑΤΙΣΤΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ ΛΑΚΑΝΤΟΝΑ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ

Οι κυβερνήσεις Τουρκίας και Ελλάδας, κάθε φορά που αντιμετωπίζουν εσωτερική κρίση, στρέφονται παραδοσιακά στη χρήση του εθνικισμού. Μ' αυτήν την έννοια οι πολιτικές και στις δύο χώρες είναι εκπληκτικά όμοιες. Ενώ η Ελληνική κυβέρνηση προπαγανδίζει ότι η Τουρκική επίθεση ενάντια στην Ελλάδα είναι στην ημερήσια διάταξη, από την άλλη πλευρά η τουρκική κυβέρνηση προπαγανδίζει ότι η Ελλάδα ετοιμάζει νέες δολοποκίες ενάντια στην Τουρκία. Τελευταία, η κυβέρνηση Τσιλέρ ανακάλυψε τους βράχους ΙΜΙΑ/ΚΑΡΝΤΑΚ στο Αιγαίο με στόχο να αποπροσανατολίσει το λαό από την ταξική πάλη και το Κουρδικό πρόβλημα. Το ίδιο ζήτημα χρησιμοποιήθηκε για να ξεπεραστεί το πρόβλημα ηγεσίας στο εσωτερικό του κυβερνώντος κόμματος στην Ελλάδα. Ελλάδα και Τουρκία ξαφνικά έφτασαν στα όρια του πολέμου. Ένας ηλίθιος αξιωματικός από οποιαδήποτε πλευρά μπορούσε να ξεκινήσει αυτόν τον πόλεμο. Μ' αυτό τον τρόπο θα αναπτυσσόταν ένα τεράστιο σωβινιστικό κύμα και στις δυο χώρες που θα αποπροσανατόλιζε τους λαούς από τα πραγματικά προβλήματα.

Είναι βέβαιο ότι η Τουρκία ακολουθεί μία ηγεμονική πολιτική στα Βαλκάνια που έρχεται αντιμέτωπη με την ηγεμονική πολιτική της Ελλάδας στην ίδια περιοχή.

Η πολιτική της Τουρκίας στη Μέση Ανατολή και στον Καύκασο δεν είναι τίποτα άλλο από την προέκταση της πολιτικής των Η.Π.Α. στην περιοχή που στόχο έχει τον έλεγχο των πηγών πετρελαίου δίνοντας κάποιο ρόλο στην Τουρκία. Μ' αυτήν την έννοια οι Η.Π.Α. τροφοδοτούν τις αντιθέσεις ανάμεσα στις διαφορετικές χώρες στην περιοχή. Σπρώχνουν την Τουρκία μέρα με τη μέρα σ' ένα πόλεμο με το ΙΡΑΝ. Η ενίσχυση των αντιθέσεων κάνει τις χώρες της περιοχής: περισσότερο εξαρτημένες από τις Η.Π.Α.

Εξ' άλλου η πολιτική της Ελληνικής κυβέρνησης καθορίζεται τόσο από τη νέα τάξη πραγμάτων και τον κυρίαρχο ρόλο των Η.Π.Α. όσο και από την υιοθέτηση των αποφάσεων του Μάαστριχ και της «Λευκής Βίβλου» καθώς η Ελληνική αστική τάξη έχει επιλέξει να είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στόχος αυτής της πολιτικής είναι η ενίσχυση του ιδιωτικού κεφαλαίου, η υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, η προώθηση ελαστικών σχέσεων εργασίας υπέρ της αστικής τάξης, η επίθεση στο εργατικό κίνημα και η ένταση των κατασταλτικών μέτρων.

Όχι μόνο η Τουρκική αλλά και η Ελληνική κυβέρνηση τροφοδοτεί το σωβινισμό και τον εθνικισμό μέσω της πολιτικής της ενάντια στις γειτονικές χώρες Τουρκία, Αλβανία και Γιουγκοσλαβική Μακεδονία. Ειδικά μετά την πτώση του ανατολικού μπλοκ το Ελληνικό κεφάλαιο διεισδύει στην Αλβανία, Βουλγαρία, Πολωνία, Ρουμανία, Ουκρανία, Γεωργία κλπ. με αποικιοκρατικούς όρους, για τη λεηλασία των φυσικών πόρων και του φτηνού εργατικού δυναμικού αυτών των χωρών, σ' ένα πλαίσιο ανταγωνισμού με τις γειτονικές χώρες και ιδιαίτερα με την Τουρκία. Επί πλέον τροφοδοτεί το ρατσισμό με την πολιτική της απέναντι στις μειονότητες και τους μετανάστες.

Από την άλλη πλευρά οι σωβινιστικές πολιτικές των Τουρκικών κυβερνήσεων στη διάρκεια του αιώνα στόχευαν στο να καταστρέψουν το μωσαϊκό εθνικοτήτων στην Μικρά Ασία. Οι Αρμένιοι σφαγιάστηκαν και διώχτηκαν στις αρχές του αιώνα. Οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης μειώθηκαν σε μια μειοψηφία 5.000 ανθρώπων με πολιτικές καταπίεσης. Παράλληλα οι Ελληνικές κυβερνήσεις ακολουθούν πολιτικές πολιτικών και κοινωνικών διακρίσεων σε βάρος της Τουρκικής μειονότητας στη Δυτική Θράκη.

Οι σχέσεις Ελλάδας και Τουρκίας είναι μια σύνθεση αντιθέσεων. Η Κύπρος παραμένει

απορριπτή πολιτική. Το φασιστικό πραξικόπημα του 1974 έδωσε στην Τουρκική κυβέρνηση την πρόφαση για να καταλάβει ένα μεγάλο μέρος του νησιού. Φυσικά με την άδεια των ΗΠΑ. Έτσι Ελλάδα και Τουρκία επρόκειτο να αποκτήσουν ένα αιώνιο πρόβλημα. Με την κατοχή οι δυο λαοί του νησιού απομονώθηκαν μεταξύ τους και φασιστικές οργανώσεις φυτεύτηκαν μέσα στον Τουρκικό λαό. Και τα δύο καθεστώτα προσπαθούν να χρησιμοποιήσουν αυτό το πρόβλημα για να ενισχύσουν τον Εθνικισμό.

Ακόμα ένα τραύμα συνεχίζει να αιμορραγεί στην Τουρκία. Ο Κουρδικός λαός ζει σε καθεστώς αποικιοκρατίας εδώ και αιώνες. Μετά από διάφορες σφαγές ο Κουρδικός λαός παλεύει να σπάσει τα δεσμά της αποικιοκρατίας σήμερα με την καθοδήγηση του Εργατικού Κόμματος Κουρδιστάν. Το Ρ.Κ.Κ. έχει κηρύξει δύο φορές ανακωχή. Περιμένει απάντηση από την κυβέρνηση εδώ και 8 μήνες. Αλλά η απάντηση είναι μια νέα στρατιωτική επιχείρηση. Πρέπει να υποστηρίξουμε τον Κουρδικό λαό για μια δίκαιη πολιτική λύση.

Πρόσφατα 250 σύντροφοι επαναστάτες πολιτικοί κρατούμενοι στην Τουρκία έκαναν απεργία πείνας για τα πιο βασικά ανθρώπινα δικαιώματα στη φυλακή. Η τουρκική κυβέρνηση αποδέχτηκε μέρος μόνο των αιτημάτων του την 71η μέρα της απεργίας και μόνο μετά τον θάνατο 12 συντρόφων.

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

- Να σταματήσει τις διακρίσεις σε βάρος των μειονοτήτων όπως οι Πομάκοι και Τούρκοι στη Θράκη, οι Τσιγγάνοι, και σε βάρος των μεταναστών.
- Να σταματήσει τις απελάσεις πολιτικών και οικονομικών προσφύγων.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

- Να αποσύρει τα τουρκικά στρατεύματα κατοχής από το Κουρδιστάν και την Κύπρο και να αναγνωρίσει τα δικαιώματά τους.
- Να σταματήσει τις διακρίσεις ενάντια στις μειονότητες όπως οι Έλληνες, οι Άραβες, οι Τσετσένοι, οι Αμπχάζιοι, οι Αρμένιοι, οι Ασσύριοι, οι Λαζοί κλπ.

Απαιτούμε και από τις δύο κυβερνήσεις να σταματήσουν τον ανταγωνισμό των εξοπλισμών και τις στρατιωτικές προκλήσεις.

Απαιτούμε επίσης και από τις δύο κυβερνήσεις γενική αμνηστία και απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων.

Καλούμε κάθε πολίτη και στις δύο χώρες να αντισταθεί στον εθνικισμό και τον πόλεμο.

Είμαστε δύο λαοί που τρώμε τα ίδια φαγητά, ακούμε την ίδια μουσική, χορεύουμε τους ίδιους χορούς, κολυμπάμε στην ίδια θάλασσα. Αυτή τη θάλασσα θέλουμε να την κάνουμε τώρα μια θάλασσα ειρήνης. Μ' αυτό τον στόχο θέλουμε να συγκαλέσουμε μια συνδιάσκεψη στα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή ενάντια στον εθνικισμό και τον κίνδυνο πολέμου.

«Κατάρα σ' αυτούς που έκαναν τ' αδελφία εχθρούς.

Κατάρα σ' αυτούς που μας υποχρεώνουν ν' αλληλοσκοτωθούμε»